

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes 0'25 Ptas.
Estranjé un any 6'60
Número corrent 0'05 cénts.
No retornám ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 8-pral.
Buzón: Kiosko, A. Cabriles.—Cort.

DOM CILI DE «ES MASCLE ROS»
EUREKA: CONSEJO DE CIENTO 336
BARCELONA

Anuncis a n'es «FOCH Y FUM»

(Per setmanes y amb variació)
Plana entera (prosa o vers) 100 Ptas.
Id. mitja 60
Id. quarta part 35
Versos de 10 reixes, décima 2
Id. de 5 id. quinilla 1
Amb prosa cinch centims per paraula

(Tirada: 4000 exemplars)

Setmanari bilingüe inimich de ses penes y amich d'es bon humó

¡Visca es Concejal

D. Alfredo Llompart!

Es públich que es imparcial,
que falla sempre *sin miedo*,
h designat D. Alfredo
com a milló Concejal.
L'hey trobám ben merescut
perque en que sia beato,
éll ha dat cualca mal rato
y hasta ha afeitat amb aixut,
algún acaparadó
que perque es creu tení mando
embarcant de contrabando
sense motiu ni rahó,
donava un gran perjudici
a Mallorca en general,
emperó aquest Concejal
ha perseguit tan cruel vici.
Es primé que protestá
contra es *fietes* de s'Isleña
cuant a augmentarlós s'empeña
éll va essé, no es pot negá.
Cuant es *gripp* sa presentá,
per tot veien en Llompart
y may p'enlloch feya tard
pues sempre oportú va está.
Encara que éll opinás
que era «*castigo de Dios*»
no poguent conveisarmós
ja que no li ferem cas,
D. Alfredo trabayava
procurant fé enterrá morts
y a n'es vius que anaven torts
grosses multes aplicava.
Va essé s'únich Concejal
per le enérjich que va obrá
que de Palma es va guañá
un aplauso jeneral
Es homo tant diligjent,
tant bon subjecta y actiu,
que be es pot dí de que viu
tantsols per s'Ajuntament.
Acudeix a ses sessions
fent molt laboriós trebay
y a mes, no fa falta may
tampoch a ses processóus.
Te s'aspecta de cubano
pues vest sempre en forma rara.
Sa seua afeitada cara
es de betzol o d'*hermano*.
Es un homo sens rival,
que en tot lo mal fet s'irrita.
Tant serveix per jesuita
com serveix per concejal.
Apostólich y Romá
és es Concejal jaumista

Barcelona—Desembre—1919.

y en que sia curt de vista
te bon nás per ensunv,
ja que entén molt en sa cassa
y en que no conega nius
de cotorres ni perdius
com que es de molt bona rassa,
sap cassá es contrabandistes
perque los coneix es caus
y per tant, los deixa blaus
ja que presenta ses llistes
Si a n'es nostro Ajuntament
tots obrassen com éll obra,
no hey hauria cap manobre
sense feina actualment,
axó si, que ets empleats
tots, seria necesari
penjarsé un escapulari
y está sempre confesats
y hasta di tot Concejal
en entrá a sa sesió
«Bon día que Deu mos dó»
señantsé «per lo señal».
Y en que parezca mentida
hauriem de señarmós
trobant ets espectadós
picas d'aigo benehida.
Y teria alló un sagrari
perque abáus de sa sesió,
tots junts per obligació
passariem el Rosari.
Sia néo o no heu sia,
deixant sa Religió apart,
es D. Alfredo Llompart
es gran Concejal d'el día.
Per tant essent s'elejit
de sa *polla* y no va en broma
ja que es de caru, ós y ploma
li ferá molt bon profit.
Li desitx no teuga empatx
y espér en molt de salero
ses plomes per fe un plumero
y espolsarmé es meu despatx.
¡D. Alfredo! Vosté anguañy
a tots ets altres arrolla
y es treurá amb'aquesta *polla*
sa panxeta de mal aña.
Puesto que está desmamada
la sa menjí, ¡Que caray!
Y com que no ha fets ons may
li garantis que es *honrada*,
y arribant a n'aquest punt
declar un secret que guard.
Que D. Alfredo Llompart
te sa rúa per amunt.

Es Mascle Ros.

¡Pobre Don Miquel Salóm!

L'amo de Son Español
conegut a Establiments,
deu está a n'aquests moments
molt trist y vestit de dol.
Éll ja sap que no va neixe
per essé un bon Concejal.
Peró no fent be ni mal
per dins la Sala hey eagreixa.
No l'he sentit xerrá may
parlant de pá ni de coca.
Sols li he vist obri sa boca
en havé de fe un baday.
Es Concejal per *influxo*
segóns diu molta de gent
y es éll dins s'Ajuntament
tantsols un moble de lujo.
Éll sa dobla y sa desdoble,
toseix, riu cuant li cau bé
y en fin, fa tant de papé
com en Palou a Sa Pobla.
P'es poble fa de sabut,
fa de gall, pega cops d'ala
emperó per dins la Sala
es talment un lloro mut.
O es que es xerrá no li agrada,
o es que calla y no s'entém,
o be fa es mut perque tem
di cualca forasterada.
Si proposás cualca cosa
el sentiriem piulá,
pero per seure y fumá
a dins la Sala hey fa nosa.
Pues si tots fossen com éll
no es pendria cap acord
semblant que vetlen un mort
a dins es local aquell.
Necesitám Concejals,
que en aná a ses sessions
tengán fortes discusions
per remediá es nostros mals.
Perque si en Salóm te entés
que qui calla tot heu diu,
li fa sebre es qui axó eseriu
que qui calla no piu res.
Votarló a éll, es un erro
y essé Concejal no pot.
Li entregarem s'endiót
que te zes cames de ferro,
si per cas el ve a cercá
aquest Concejal tant *bravo*
pero creim que d'aquest *pavo*
rostit no hen podrá menjá.

Es Mascle Ros.

Barcelona—Desembre—1919.

Àpa noy.... (música coneguda)

Cine

Apa noi, si vas calent
aném a **La Protectora**
que avuy es cine menamora
y es programa es excelent.
Si vas calent.

Cine

De Sa Pobla

Asuntos d'es meu ram m'obliguen a dexarvós per una llarga temporada, queridíssims lectós, y antes d'abandoná es poble de Sa Pobla, en el cual li he prés ranra d'estimació y li desitx tan gros progrés, que son insuficients ses mevas paraules per poderó expresa. Essent així, antes de despedirmé de aquest agricultós poble; vuy dedicá unes retxes a Sa Central Pobiera, ja que si a de ocasioná agravi per uns, tal vegada será consol p'ets saltres.

Principament ma dirijesch a u'es qui forman sa Junta Directiva, per principiá y antes de res los dire, que o jo vaix errat de contes, o ells hey van de gambals, cosa que es lectós, una vegada al corrent de s'asunto jutjarán qui des dos va mes p'es cami de sa veritat.

Ma creia, estich amb'aquesta creenci, y mentres no hi hague qui ma demostriga lo contrari viu-re amb'aquesta fé, que una Sociedad montada amb accionistas, aquets tenen dret a assisti a ses Juntas Generals, però son tan poques ses qu'han celebrades, y amb'aquestas no han tractat d'asuntos importants que después han verificats, han obrat al contrari de lo que havien de fé y amb'una paraula, han demostrat que ec dobbés d'altri feya bon na-vegá

Pay Pay.

(Continuará)

Bona....

Pinto

La Siberia per ses pells
y Nadal per bons torróns
per San Marsal es siurells
—Y per pintá carretóns?
—En Gay que te bons pinsells.

Pinto

De Manacó

P'es Barracá s'en passen de bones, molt mes bones qu'es buñols de na Moxeta.

Sa tracta d'una joveneta d'uns deset que viu a n'es carré d'en Ballesté, qu'encara que a caseua tenga sa medesina per matá cores te un core dins es seu cap que la botinetja y seria de gran necesidat qu'el sa bascoqués y així tal volta sa feria carrech d'es papé que representa y d'es tipo vidient que manetja. Dich aixó perque s'ha figurat essé sa reina d'es poble y cuant un jove li fa una broma sa figura que ja la vol y después d'aixó pateix d'un mal crónich que somia molt. Figuraivós qu'es dia de Santa Bárbara, después de no havé voigut deixá entrá uns cuants joves a dins caseua sa passá pes cap s'aná a fe befa des vehinats y sort que no hu pagarás sa que moltes ganas na tenia aquell jeve que apenas te coneix y tu dius qu'el despreciases.

Una espira encesa

De Lluchmajó

Per aquest poble tenim una jova que sa viu de totes ses amigues perque diu que no son tant guapa pes com ella y aixó qu'ella es mes fea que un rebost buit. Per no fe po a tuthom ha pres sa moda de pintarsé sa cara en colorete y així acaba per fe verdadera po. Tant ha abusat d'es pincell que ja tot es poble la coneix per na Pinsellet.

Que modi de procedi y si sa vol pintá que sa pinti be del contrari vendrá nom y vendrá llinatje.

Un amich seu.

De Santany

Fa uns cuants dies qu'en Llorens sa dedicá a fe una serenata a sa seua famella y convidá en Toni y en Miquel amichs seus Partiren en sa guiterra ben trempada cap a ca ella y arribats allá en Miquel sa

posá a cantá aquesta cansó imitant es bel d'una cabra.

Por atrevido que soy
me puso a cantar primero
y cuando habre cantado yo
cantará mi compañero.

Y aquí respón en Toni, talment un ca que lladra.

Por atrevido que soy
me puso a cantar segundo
y cuando habre cantado yo
cantará la flor del mundo.

Y aquí respón en Llorens amb'un esglay del altra mon.

Abre un poco la ventana
y de mi ten compasión
abrela de buena gana
prenda de mi corazón.
Abrela que tengo frío
y dame un poco de valor
de el que tienes escondido
para encender mi amor.

Aquí cantá ella tota remolesta.
Cantau, cantau estimat,
cantau y cobrercu fama
perque un ase cuant mes brama
sen va molt mes aviat.

Menos mal que a derrera no hi hagué b ssina-des.

Es moix de la casa.

Cap a diná

Are que ja hem fet barrina
anem totduna a diná
que a **La Estrella** solen dá
bons menudos de gallina.
Vaje Pedro, corre nina
a sa **Fonda** anem rebent
que sinó; he! va molta gent
que menja en bastanta gana
y si feim es tarambana
no n'hi heurá a bastament.

La Estrella

Carré de s'Oli

De Capdepera

S'altra diumenje se va fe un ball a nes carré Battista que mos deixá sense polsos cuant verem que ses famelles despreciaven ets homos y ballaven elles amb'elles.

Heu extreñam molt de sa de la casa, que va essé sa promotora y encara mes de sa mara que comportás aixó a dins caseua, tota vegada que sa fia heu fe per despesa s'aficié que te a n'es mascles.

Un gosquejo.

D'Establiments

Avisám aquelles brodedores que hey há per ca sa Paxarrana perque fassen el favó de no insultá ets homos que passen pr sa carretero ni fassen befa de ningú, de lo contrari les dirém sa veritat y les sabrá greu.

Un que no dorm en voltros.

De Felanitx

Va per unes cuantes morenetes que jo coneix, les quals anaren a nes dijous bo d'Inca y ni havia una d'es carré Nou mes presumida que ses altres qu'en ses seues posturas y meneos pensava agafar-ni un d'estern ja que a nes seu poble ja no s'aturen a casarsé.

Vits pes meus uis fe uns cuant paperillos a un des seu poble meltractantlhó sense qu'el pobre s'ho mereixex y hey ha qui diu que va vani perque es seus paisans no saberen ahont feyen sa carn.

Si torna a cap poble estern y no ha cobrat mes coneixement que uaja un poch mes alerta que cuant no coneix ningú son cincuenta que la coneixen.

Y en pots pegá de vis nals
tantmateix n'ot servirán,
ta quedarás fent badais
y sempre patirás fam.

Un que no bada.

No está mal

—¿Que tens Tonina, que vols
qu'estás tan trista y pesada?
—Pens amb aquells **caragols**
de **Bons Ayres** y tant sols
en voldria una panzada.

Bons Ayres

Bons Ayres

D'ensá que s'ha declarat es boicot a nes ball de C'an Pinos ara tenim es **burgués** Miquel Roig que cuant s'ha enterat que casi ningú va a nes ball s'ha firxat en qu'ell te una sala llarga y estreta amb'un poch d'escenari a nes cap y armantsé d'una máquina de cine vol agafá deu duros entre es diumenje decapvespre y vespre Y per vergoña es decapvespres que no hi van mes que atlots los fa pagá sis dècimes l'ultim.

Per paga no pareix sinó qu'es trabayadós que hey van no meditan qu'ee **reflejo** de sa máquina los dona a sa cara y es sencillement perque sa llanterna los dona per devant enloch de donorlós per de-

rrera com a nets altres cines y per mes porcada no hey ha mes que una escala per pujá y devellá y si per una d'aquelles co-ualidats hey hagués foch no podrien devallá y moririen torrats com Sant Llorens

Al entretant es **burgués** sa posa gras a costes de sa vostra sué y a voltros no vos dona vergoña entregarlis sa poca suó después de trabayá setse hores diaries cada dia después de goñá deu reals escasos que no vos donen ni per menjá cuant y mes per vesti y pagá es llohué de sa casa.

A vera, idó, trabayadós si dexau aná totes aquestes tonteries y acudiu a sa Sociedad Obrera a allistarvós enanto antes Reparau que fa uns cuants diumenjes qu'es President está a nes balcó que vos espera per posarvós en llista y comensá es vostro progrés y sa vossra redenció.

Un boicoteadó

Recepta infalible

Vaje no sigueu gonellas
qu'está ben vist y aprovat
qu'es qui milló fa es calsat
és es **sabaté Estarellas**
sobretot per ses famellas
el sap fé molt elegant
y cuant les veu un bergant
los demana relaciós;
dins tres mesos bendiciós
y a n'es nou ja té un infant.

Colón 68

Colón 68

A devant s'Estació d'Luca hey ha un viudo que vol essé mes sabio que'n Sanayetes y s'altra dia matá un porch. Pero a sa casa hey havia tres moixes, sa majó de les quals era una fiera amb'uns bons mostatxos y ses ungles llargues ferm y en canvi ses altres dues eran moixes de bona conducta. Sa moixa majó a cada moment miulava fort perque ses altres moixes sa fessen po y cuant les veyá asustades agafava ses tayades mes grosse y les posava a dins una panera a devall fuyes de rava y fuyes de col. Cuant tengné sa provisió feta cridá dos moixets que tenia y los feya fe viaties carregats fins pa sa plassa de San Francesch. Tengué trasses y mañes d'amagá sa clau d'allá ahont posaven es porch y cuant es viudo trobá sa clau na trobá mitx y encara.

Aquest pobre homo ara sa vol casa y mes valdria agafá un cap de mort o un rosari.

En Xesch Pansa

Amb sebut per bones referensis que en Guiem Coll cuiné d'el Perú brevetje fort ferm de essé es milló jugadó de truch; com també sa creu que ningú li guañe com ho pescadó de llops d'es Mollet.

No comvó Griem que ta donis tanta importanci perque podria essé que cualcú t'he bañias es nés de saliva.

Lo que díu sa gent

Conten d'en Tiá qu'un dia
tan afamagat estava
que casi ja badayava
de sa gana que sentia
dins sa butxaca tenia
dobbés; perque es oportú
y es va aficá a n'el Perú
sabent cert que allá es sa **Fonda**
ahont l'amo sempre fá bonda
y no hey pasa fam ningú.

Fonda Perú

Juan Sansó

A ciutat hey ha una modista que sa vol fe millonari. Com tota España sap es Govern acaba d'establí sa jornada de trebay de vuit boras y aquesta fulana qu'está pes quatre cantons y es morenete fe de deu a onse atlotes y les exijeix cada dia jornades de 11 hores y once y mitja y pes obsequi es disaptés vellada fins a las nou o les deu

Es uua mala costum
que aquesta modista te
y si segueix es fasté
tendrá Foch mesclat en Fum.

S'enamorat d'una d'ellas.

De Buñola

Feim a sebre a n'aquella jova fabricant que te es caminá tant flamenco y que sa figura essé de ses set cases perque s'ha temuda qu'es un poch guapa que procuri enmendarsé cuant tracta en sos joves perque no li está be tirá cosses y si segueix essé es seu destino será quedarsé per tia y aonorará a les hores es desprecios que avuy fa.

Si en Xerrim ja no ta pot di res, en camvi es Foch y Fux ta pot socorrá ses sebes, volia di, ses seyes.

Tu no sabrás jo qui som
que t'he fet aquest escrit,
pero sa seba, p'es frit,
Tonina, pot fe hasta un boñ.

S'in menjen molta s'entén.

Un besó.

D'aquest mateix poble a última hora rebém aquest telegrama:

Mestresa Ensanche, mal sofrida, xerra d'es vehinats, panxa s'infla De no enmendarsé ferém rosari gros de qui és ella

Agencia Lola

Imp. de A. Rotger.